

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 9 juli 2002

Mål T-233/01

Daniel Callebaut
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Befordran – Avsaknad av slutlig betygsrapport – Jämförelse av kvalifikationer”

Fullständig text på franska II - 625

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 14 augusti 2000 att inte befordra sökanden till lönegrad B 2 under befordringsåret 2000.

Avgörande: Kommissionens beslut av den 14 augusti 2000 att inte befordra sökanden till lönegrad B 2 för befordringsåret 2000 ogiltigförklaras. Kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Beaktande av betygsrapporter – Ofullständig personalakt – Felaktighet som kan medföra ogiltigförklaring av ett beslut att inte befordra en tjänsteman – Villkor – Avgörande betydelse för befordringsförfarandet – Administrationens skyldighet att visa att en jämförelse av kvalifikationerna verkligen gjorts (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 43 och 45)

2. Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Avsaknad av slutgiltig betygsrapport – Väsentlig felaktighet (Tjänsteföreskrifterna, artikel 45)

1. Betygsrapporten utgör ett nödvändigt bedömningsunderlag varje gång en tjänstemans karriär skall bedömas i samband med att beslut skall fattas om tjänstemannens befordran. Den omständigheten att betygsrapporten för en tjänsteman inte återfinns i dennes personalakt under befordringsförfarandet behöver inte innebära att felaktigheter förekommit i befordringsförfarandet. Det är nämligen inte nödvändigt att alla kandidater befinner sig på exakt samma stadium vad gäller utarbetandet av deras betygsrapporter när beslutet om befordran fattas. Tillsättningsmyndighet är vidare inte skyldig att uppskjuta sitt beslut för det fall den senaste rapporten avseende någon av kandidaterna ännu inte är slutgiltig på grund av att rapporten överlämnats till betygsättaren i överklagade ärenden eller till den partssammansatta kommittén.

Felaktigheter i förfarandet föreligger emellertid om avsaknaden av betygsrapport inte är en följd av ett normalt betygssättningsförfarande, utan beror på att förfarandet har försenats betydligt och detta beror på administrationen. Beslutet att inte befordra en tjänsteman skall ogiltigförklaras på grund av denna felaktighet enbart om avsaknaden av betygsrapporten haft avgörande betydelse för befordringsförfarandet, bland annat

när avsaknaden av rapporten inte har kunnat kompenseras genom andra uppgifter beträffande tjänstemannens meriter. I detta sammanhang ankommer det på administrationen att visa – genom objektiva omständigheter som kan bli föremål för rättslig prövning – att den har respekterat de rättigheter som tjänstemän som kan komma i fråga för befordran har enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, och att den jämfört kvalifikationerna för dessa tjänstemän.

(se punkterna 29–32, 35 och 36)

Hänvisning till domstolen den 27 januari 1983 i mål 263/81, List mot kommissionen, REG 1983, s. 103, punkt 27; domstolen den 17 december 1992 i mål C-68/91 P, Moritz mot kommissionen, REG 1992, s. I-6849, punkt 16; förstainstansrättenden 16 december 1993 i mål T-58/92, Moat mot kommissionen, REG 1993, s. II-1443, punkt 59; förstainstansrättenden 13 juli 1995 i mål T-557/93, Rasmussen mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-195 och s. II-603, punkt 33; förstainstansrättenden 21 november 1996 i mål T-144/95, Michaël mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-529 och s. II-1429, punkt 52; förstainstansrättenden 24 februari 2000 i mål T-82/98, Jacobs mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-39 och s. II-169, punkterna 34, 36 och 40; förstainstansrättenden 5 oktober 2000 i mål T-202/99, Rappe mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-201 och II-911, punkterna 39, 40, 43 och 45

2. Den bedömning som görs inom generaldirektoraten får inte ersätta den jämförelse som därefter skall göras av befordringskommittén. Varje tjänsteman som kan komma i fråga för befordran har således rätt att förvänta sig att befordringskommittén jämför hans kvalifikationer med kvalifikationerna för övriga tjänstemän som kan befordras i den lönegrad som är aktuell. Det föreligger en väsentlig felaktighet i befordringsförfarandet om befordringskommittén inte har jämfört kvalifikationerna för samtliga tjänstemän som kan komma i fråga för befordran, såsom föreskrivs i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

(se punkterna 46 och 48)

Hänvisning till förstainstansrättenden 16 september 1998 i mål T-234/97, Rasmussen mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-507 och II-1533, punkt 24; förstainstansrättenden 22 februari 2000 i mål T-22/99, Rose mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-27 och s. II-115, punkt 57